

Begur pren la iniciativa

Les notícies, i més si són bones, a la palestra. Si, a més a més, són notícies a i de Begur, encara millor. M'explico: a Begur, des de fa molts anys, presumeixo del privilegi que molta gent m'ha donat a llegir les coses que escriuen. Altres escrits han arribat a les meves mans per casualitat. I molta altra gent, amb vertadera passió, m'han explicat el que els agradaria escriure.

Tot això, en general, m'ha confirmat la idea que a Begur, en potència, hi ha allò més buscat, el més difícil: el talent per explicar allò concret i imagi-

nat, allò possible i impossible. La literatura, al cap i a la fi.

El problema o inconvenient en tots aquests casos era sempre el mateix: faltava la tècnica imprescindible per traslladar tota aquella potencialitat als papers; saber-ho escriure correctament i que tot això arribés al major nombre possible de gent. Doncs bé: l'organograma de Begur, format de gent, Ajuntament, ànim, i sense cap dubte saviesa, procuren, estan procurant, el part d'un taller literari. En aquest taller, com qui vol aprendre qualsevol

altra cosa, es donaran les bases, les formes, les pautes fàcils

per portar al paper tota idea, tota narrativa, tota ficció. La gent a qui li agradi escriure podrà entrar en l'univers infinit i festiu que és la literatura, amb majúscules o amb minúscu-

les –que això, fet i fet, serem els lectors els qui ho veurem.

Per acabar d'arrodonir aquesta iniciativa il·lusionant i engrescadora, el mestre de cerimònies serà en Miquel Martín. Per a qui no el conegui, és professor de moltes coses: de filosofia (que, contra el que es creu, és ciència de la paradoxa i de la sorpresa), d'amoralitat justa, de saviesa insòlita per a la seva edat; té obra publicada, i ha estat guanyador i finalista de premis d'inqüestionable prestigi. L'amenitat i –per tant– el veritable aprenentatge, el de debò, està garantit.

Begur ha tornat a processar una magnífica idea. El salt d'aquestes idees concebudes a Begur cap a totes les direccions serà només qüestió de temps. Potser el regnat intel·lectual de Cadaqués –per esmentar només un lloc clàssic– estigui arribant a la seva fi. El taller de literatura i en Miquel Martín posaran la tinta i n'indicaran la justa dosificació.

Les estilogràfiques ja fa molt de temps que estan preparades.

Jordi Vallvé

El carrer Farmacèutic Mató

Escriu aquesta carta per un sol motiu: la indignació; sí, això és el que m'ha fet sentir llegir l'article publicat a *El Punt* de Girona en què s'anuncia amb bombo i pandereta "una despesa d'X diners per reformar i millorar les instal·lacions del Cinema Casino i de l'Ajuntament de Begur", la qual cosa no em sembla malament. Cert és que els edificis esmentats s'han d'adaptar a les normes arquitectòniques de la nostra era; també s'han de tenir en

compte les persones discapacitades i, per descomptat, s'han de conservar els edificis antics, ja que és un dels patrimonis més valuosos que té Begur.

Arribats aquí, només em queda dir que em semblaria molt bé que es destinés una petita part d'aquests diners per allisar i asfaltar el carrer Farmacèutic Mató, ja que, com a veïna que en sóc, haig de patir el fet incòmode de mullar-me els peus cada cop que

plou, ja que en comptes de ser un carrer és una bassa d'aigua bruta.

Aquest problema el patim els pocs veïns que vivim en aquest carrer tot l'any, perquè la major part de les cases són propietat de persones que només hi viuen durant un curt temps, que sol ser l'estiu (època en la qual l'índex de pluviositat és molt baix), i no han de patir les conseqüències del carrer/bassa.

Maria dels Àngels del Pino